

RÉSUMÉ

Résultats opératoires de l'auteur sur 21 cas de décollement de la rétine opérés par la méthode de Gonin, à la Clinique Ophthalmologique de l'Université d'Athènes: Guérisons 14 cas, amélioration 2 cas, et état stationnaire 5 cas.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΜΗ ΜΕΛΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΚΗ ΧΗΜΕΙΑ. — 'Επί τῆς παρασκευῆς Αἰθερουρεθανῶν τινῶν* ὑπὸ Ἰωάννου Ἀθ. Μηλιώτη. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Ἐμ. Ἐμμανουήλ.

Αἱ αἰθοξουρεθάναι, τὰς ὁποίας παρεσκευάσαμεν προγενεστέρως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Παρισίων κ. E. Blaise κατὰ τὴν μελέτην τῆς μεταθέσεως ἀλκοολικῶν ὁμάδων, ἥτις λαμβάνει χώραν κατὰ τὴν ἐπίδρασιν βρωμίου καὶ ἀλκοολικοῦ νατρίου ἐπὶ τῶν α-αἰθοξυλιωμένων ἀμίδων¹, δύνανται νὰ ληφθῶσιν ἀπ' εὐθείας ἐκ τῶν α-μονοαλογονωμένων ἀμίδων, δι' ἐπιδράσεως τῶν ὡς ἄνω σωμάτων ἐν ἀναλογίᾳ τριῶν ἀτόμων νατρίου καὶ δύο ἀτόμων βρωμίου δι' ἕκαστον μόριον ἀμίδης.

Ἡ ἀντίδρασις λαμβάνει χώραν συμφώνως πρὸς τὴν ἐξίσωσιν:

Ἡ μέθοδος αὕτη παρασκευῆς εἶναι συντομωτέρα τῆς προγενεστέρως, καθόσον χρησιμοποιεῖ τὰς μονοαλογονωμένας ἀμίδας πολὺ εὐκολώτερον λαμβανομένας τῶν αἰθοξυλιωμένων τοιοῦτων.

Αἱ ἀμίδαι αὗται, λόγῳ τοῦ ἐν τῷ μορίῳ αὐτῶν ἐνεχομένου ἀλογόνου, ἐπιδρῶσιν ἐπὶ τοῦ χρησιμοποιουμένου πρὸς παρασκευὴν τῶν οὔρεθανῶν ἀλκοολικοῦ νατρίου καὶ ὀδηγοῦσιν οὕτως εἰς τὰς αἰθερουρεθάνας, περὶ ὧν ὁ λόγος ἀνωτέρω.

Ἐφηηρόσαμεν τὴν μέθοδον ταύτην πρὸς παρασκευὴν τοῦ αἰθοξυμεθυλανθρακαμιδικοῦ αἰθυλίου, ληφθέντος ἤδη παρ' ἡμῶν προγενεστέρως² ἐκ τῆς αἰθοξοξαμίδης, ὡς καὶ τοῦ μεθοξυμεθυλανθρακαμιδικοῦ μεθυλίου, μὴ γνωστοῦ μέχρι σήμερον, ἀμφοτέρων ἐκ τῆς μονοχλωριοξαμίδης τῇ ἐπιδράσει βρωμίου καὶ ἀλκοολικοῦ νατρίου ἐν ταῖς ὡς ἄνω ἀναλογίαις.

Τὸ μεθοξυμεθυλανθρακαμιδικὸν μεθύλιον εἶναι ὑγρὸν, ἄχρουν διαλυτὸν ἐν ὕδατι, ἀποστάζον κανονικῶς εἰς 89-91° ὑπὸ πίεσιν 16 χιλιοστομέτρων. Τὸ σημεῖον ζέσεως τῆς οὔρεθάνης ταύτης εἶναι λίαν γειτονικὸν τοῦ σημείου ζέσεως τοῦ αἰθοξυμεθυλαν-

* J. MILIOTIS.—Sur la préparation des alcoxyuréthanes.

¹ et ² BLAISE et MILIOTIS, C.-R. Acad. Sc. Paris, 183, 1926, p. 218.

θρακαμιδικού μεθυλίου (95° υπό πίεσιν 16 χιλιοστομέτρων), παρασκευασθέντος ύφ' ἡμῶν προγενεστέρως και περιέχοντος τὴν ρίζαν αἰθύλιον ἀντὶ τῆς ρίζης μεθύλιον ἐν τῇ ομάδι τοῦ αἰθέρος.

Ἡ μέθοδος αὕτη ἂν και δὲν δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ παρά μόνον πρὸς λήψιν ἐκ τῶν ἀλογονωμένων ἀμιδῶν αἰθερουρεθιανῶν περιεχουσῶν ἐν τῷ μορίῳ αὐτῶν ὁμοειδῆ ἀλκύλια, παρουσιάζει ἐν τούτοις τὸ ἐνδιαφέρον ὅτι ἐπιτρέπει τὴν λήψιν ἐκ μιᾶς και τῆς αὐτῆς ἀλογοαμιδῆς, ἰσαριθμῶν πρὸς τὰς γνωστὰς ἀλκοόλας οὔρεθιανῶν, δι' ἀπλῆς ἐναλλαγῆς τοῦ ἀλκοολικοῦ μέσου, ἐν ᾧ λαμβάνει χώραν ἡ ἀντίδρασις.

Κατὰ τὴν μέθοδον ταύτην, θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ λήψις ἐκ τῆς μονοχλωριοξαμιδῆς φερ' εἰπεῖν, ὀλοκλήρου σειρᾶς αἰθερουρεθιανῶν, τῶν ὁποίων αἱ ομάδες τοῦ ἐστέρος και τοῦ αἰθέρος, ἂν και ἀναποφεύκτως θὰ περιεῖχον τὰ αὐτὰ ἀλκύλια, θὰ ἀντήλλασον ταῦτα ἀναλόγως τῆς χρησιμοποιοιμένης κατὰ τὴν ἀντίδρασιν ἀλκοόλης. Ἐνῶ ἀπ' ἐναντίας, ἐκ τινος αἰθοξουαμιδῆς λαμβάνονται μόνον αἰθοξουρεθιάναι, διὰ νὰ ληφθῶσι δὲ γενικῶς αἰθερουρεθιάναι (ἢ ἀλοξουρεθιάναι) δέον ἐκάστοτε νὰ μεταβάληται, ὅχι μόνον ἡ ἀλκοόλη, ἐν ᾗ λαμβάνει χώραν ἡ ἀντίδρασις, ἀλλὰ και ἡ ἀμιδῆ.

Προτιθέμεθα νὰ ἐφαρμόσωμεν τὴν μέθοδον ταύτην πρὸς παρασκευὴν ἐτέρων τινῶν μὴ ἀναγραφόμενων ἐν τῇ χημικῇ βιβλιογραφίᾳ οὔρεθιανῶν τοῦ ὡς ἄνω τύπου.

ΠΕΙΡΑΜΑΤΙΚΟΝ ΜΕΡΟΣ

I. Παρασκευὴ τοῦ αἰθοξυμεθυλανθρακαμιδικοῦ αἰθυλίου. — Διαλύομεν 8,3 γρ. νατρίου (3 ἄτομα + 20% περισ.) ἐντὸς 160 γρ. ἀπολύτου αἰθυλικῆς ἀλκοόλης, ἄρτι ἀποσταχθείσης ἐπὶ νατρίου και τοποθετηθείσης ἐντὸς σφαιρικῆς φιάλης μετὰ καθέτου ψυκτῆρος. Προσθέτομεν ἐν ψυχρῷ 9,4 γρ. (1 μορ.) μονοχλωριοξαμιδῆς διαλελυμένης ἐντὸς 50 γρ. ἀπολύτου αἰθυλικῆς ἀλκοόλης και τέλος 5,3 κ. ἐκ. βρωμίου (2 ἄτομα) κατὰ μικρὰς ποσότητας. Εἶτα θερμαίνομεν ἐν ἀτμολούτρῳ ἐπὶ ὥραν περίπου πρὸς θερματισμὸν τῆς ἀντιδράσεως. Ἐκδιώκομεν τὴν ἀλκοόλην ὑπὸ ἡλαττωμένην πίεσιν μετὰ τὴν ἐξουδετέρωσιν τοῦ ὑγροῦ διὰ μικρᾶς ποσότητος ὀξεικοῦ ὀξέος και ἀναπαράσσομεν τὸ ὑπόλειμμα δι' ἀνύδρου αἰθέρος. Μετὰ τὴν ὑπὸ συνήθη πίεσιν ἀπόσταξιν τοῦ αἰθέρος, ὑποβάλλομεν τὸ ἀπομένον ὑγρὸν εἰς ἀπόσταξιν ἐν τῷ κενῷ.

Λαμβάνεται οὕτω τὸ αἰθοξυμεθυλανθρακαμιδικὸν αἰθύλιον ἢ αἰθοξουρεθιάνη $C_2H_5OCH_2NHCOOC_2H_5$, ληφθεῖσα προγενεστέρως ἐκ τῆς αἰθοξουξαμιδῆς. Τὸ σῶμα τοῦτο ἀποστάζει κανονικῶς εἰς 105°/16 χλστμ. και παρέχει ὑδρολύομενον δι' ὑδροχλωρικοῦ ὀξέος 1%, αἰθυλικὴν ἀλκοόλην, φορμαλδεῦδην και μεθυλενοδιουρεθιάνην προκύψασαν ἐκ τῆς κατὰ τὴν ὑδρόλυσιν σχηματισθείσης αἰθυλικῆς οὔρεθιανῆς τῇ ἐπιδράσει τῆς φορμαλδεῦδης.

II. Παρασκευὴ τοῦ μεθοξυμεθυλανθρακαμιδικοῦ μεθυλίου. — Ἠκολουθήσαμεν

τὴν αὐτὴν ὡς ἄνω μέθοδον, ἀντικαταστήσαντες μόνον τὴν αἰθυλικὴν ἀλκοόλην διὰ τῆς μεθυλικῆς ἀλκοόλης καὶ ἐλάβομεν τὸ μεθοξυμεθυλανθρακαμιδικὸν μεθύλιον, $\text{CH}_3\text{OCH}_2\text{NHCOOCH}_3$, οὗ τινος αἱ ιδιότητες περιεγράφησαν ὡς ἄνω.

Ἡ οὐρεθάνη αὕτη παρέχει εἰς τὴν ἀνάλυσιν τὰ ἑξῆς ἀποτελέσματα :

Ἄζωτον κατὰ *Kjeldahl* :

Οὐσία: 0,3263.—Ἐξουδετερ. ὑπὸ NH_3 : 10,8 κ. ἐκ. $\text{N}/4$ διαλ. H_2SO_4 .

Εὐρεθὲν $\text{N}\%$: 11,59.—Ὑπολογισθὲν διὰ $\text{C}_4\text{H}_9\text{O}_3\text{N}$: 11,76.

Καῖσις :

Οὐσία: 0,1990.— CO_2 : 0,2930.— H_2O : 0,1422.

Εὐρεθὲν $\text{C}\%$: 40,15.— $\text{H}\%$: 7,94.—Ὑπολογισθὲν διὰ $\text{C}_4\text{H}_9\text{O}_3\text{N}$: $\text{C}\%$: 40,34. — $\text{H}\%$: 7,56.

RÉSUMÉ

Les alcoxyuréthanes peuvent être préparées des amides halogénées par action de brome et des alcoolates de soude en proportions convenables.

Cette méthode de préparation est plus simple et plus courte que celle à partir des éthoxyamides; elle présente en outre l'intérêt de permettre d'obtenir à partir d'une même amide autant d'uréthanes qu'il y a d'alcools en faisant simplement varier le milieu alcoolique, dans lequel la réaction a lieu.

En appliquant cette méthode à la monochloracétamide, nous avons préparé, en milieu éthylique l'éthoxyméthylcarbamate d'éthyle, déjà obtenu par nous antérieurement, et, en milieu méthylique le méthoxyméthylcarbamate de méthyle, $\text{CH}_3\text{OCH}_2\text{NHCOOCH}_3$, liquide incolore à P. E. 89-91/^{mm}, non signalé jusqu'à présent.

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.—Tektonische und paläogeographische Untersuchungen der nachtertiären Schichten Attikas*, von J. Trikkalinos. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Ἐμμ. Ἐμμανουήλ.

Die von R. Lépsius⁴ im Jahre 1893 und neuerdings von Kober in Attika ausgeführten Untersuchungen geben uns ein Bild des stratigraphischen und tektonischen Baues dieses Landes. Seit diesen Forschungen ist der tektonische Bau Attikas bekannt. Infolge mehrerer struktogenen Bewegungen sind die Gebirgsketten Attikas Hymettos (1027 m.) und Pentelikon (1108 m.) sowie die anderen kleinen Gebirge Aegaleon, Lykabettos und das laurische Bergland im Süden entstanden.

So sah das tektonische Relief Attikas am Ende der Kreideperiode aus, auf dem die exogenen Kräfte wegen der damals herrschenden klimatischen

* I. ΤΡΙΚΚΑΛΙΝΟΥ. — Τεκτονικαὶ καὶ παλαιογεωγραφικαὶ ἔρευναι τῶν τεταρτογενῶν στρωμάτων τῆς Ἀττικῆς